

[Finansministeren.]

de rige Selskaber, som det jo nu særlig gjaldt om at give Lettelse, hvilket skulde være saa udemokratisk. Atter her maa jeg beklage, at det socialdemokratiske Parti her i Landet lukker sine Øjne for Ting, som deres Partifæller i Udlandet særdeles vel kan se. Jeg antager, det ærede Medlem med Veneration omfatter et Navn som Ramsay Mac Donald, den socialdemokratiske Første-minister for Englands første socialdemokratiske Ministerium. Men hvad gjorde han? Han ophævede den engelske Corporation tax, den store ekstraordinære Forøgelse af Skatten paa Selskaber, og disse store Selskaber er gennemgaaende rige. Tror det ærede Medlem, at Ramsay Mac Donald og hans socialdemokratiske Ministerium gjorde det af særlig Kærlighed til Kapitalisterne? Nej, de har gjort det, fordi de indsaa, at denne Dobbeltbeskatning af Aktieselskaber — for Aktieselskabet er nu en Gang den Form, hvorunder større Erhvervsvirksomhed i Byerne hovedsagelig udøves baade her i Landet og i andre Lande —, naar den har antaget visse Højder, er skadelig for Erhvervenes Udvikling, og derigennem for Arbejders-standens og Middelstandens Interesser. Det forstod man i England, men det vil, eller det kan vort Socialdemokrati ikke forstaa — og derved er jo intet at gøre.

Det ærede Medlem dvælede med Glæde ved den saakaldte Splittelse i Folketingets Venstre. Ærede Medlemmer skal nu ikke være saa glade ved det, for de maa endelig ikke tro, at det er den Svale, der bebuder en politisk Sommer for dem. Man har jo sine Øren til at overhøre det, man vil overhøre, og saa til Gengæld høre skarpere end naturligt det, man gerne vil høre, og lægge den Mening ind deri, som man gerne vil have. Jeg vil bede det ærede Medlem om ganske jævnt at lægge Hovedvægten paa den Motivering, som Folketingsmand Clausager gav for sit og de andre 10 Medlemmers Standpunkt. Han sagde: Vi havde ønsket, at Loven havde ydet noget mindre Lettelse for Formuer, der giver en normal Afkastning eller lidt derover, og til Gengæld noget større Lettelse for dem, der slet ingen Afkastning har. Det var altsaa et rent sagligt Ønske, som disse Medlemmer nærrede, og Folketingsmand Clausager sluttede med at sige, at Lovforslaget, som det nu var, efter hans Mening bød adskilligt flere Fordele end Mangler, og derfor vilde han og hans Meningsfæller stemme derfor. Der er ikke noget at bygge politiske Forhaabninger paa, hverken for det ærede Medlem eller for andre.

Det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds

(Veistrup) har jeg allerede svaret gennem en Del af, hvad jeg nu har sagt. Det ærede Medlem nævnte et Eksempel med en Formue paa 100 000 Kr. og en Formueafgift paa 395 Kr. og sagde, at den kunde da ikke ødelægge nogen Mand. Nej, men hvis samme Mand enten ingen Indtægt har haft af sin Formue eller kun har haft det, der er Gennemsnittet for Landbruget: 1,6 pCt., saa kan det alligevel være haardt nok for ham med de 395 Kr. Og saa er de 237 Kr., han sparer i Skat efter Regeringens Lovforslag, dog Penge. Man maa huske, at til de 395 Kr. kommer en ikke saa lidt højere Ejendomsskat, efter al Sandsynlighed ogsaa Indkomstskat til Stat og Kommune. Det er denne Opdyngning af Skat, som kan virke særdeles trykkende ogsaa foren saadan Mand.

Det ærede Medlem talte om, at Det statistiske Departement havde givet forkerte Oplysninger om visse Aktieselskabers Reserver. Det er en total Misforstaaelse. Statistisk Departement afleverede sine Oplysninger med det bestemte Forbehold, at der ikke havde været Tid til at konferere med Skattevæsenet om disse Reservers Natur. Det er nemlig ikke alle Reserver, der faar Del i Skattelettelsen. Man tog det Forbehold, at Spørgsmaalet vilde blive undersøgt og Resultatet senere meddelt. Det er nu undersøgt, og deraf kommer de korrigerede Tal, aldeles ikke af nogen Fejltagelse fra Statistisk Departements Side. Man har ikke en Gang Lov til at nære en saadan Misforstaaelse, for jeg meddelte, da jeg afleverede Tallene første Gang, at de ikke var korrekte, det var Bruttototal, og at Sagen vilde blive nærmere undersøgt, hvilket ogsaa er sket og Resultatet meddelt Folketingsudvalget.

Det ærede Medlem rynkede Panden ved Tanken om, at en hjemkommen Dansk-Amerikaner eller andre skulde finde, at det var herligt at komme her til Landet, fordi det var et Slaraffenland, hvor der næsten ikke betales Formueskat. Hvis det ærede Medlem vil undersøge Formueskatten, som den bliver efter det foreliggende Lovforslag, og sammenligne den med Formueskatten i andre Lande, vil han se, at den stadig er i den højeste Kant af Formueskatten, europæisk set, men ganske vist ikke himmelhøjt over.

Ærede Medlemmer, som taler mod denne Reform, lukker deres Øjne og Øren for, hvad der foregaar omkring os, og hvad enhver kan iagttage ved egen Erfaring. Det er saaledes, at Tusinder og atter Tusinder af Formuer langsommere eller hurtigere opspises af den Skat, der svares